

Amplexusq; ligant spiris ingentibus angues,
Troia sacerdotem Laocoonta tuum:
Iliacos intra muros arcemq; locari,
Complectum Danaïs qui prohibebat equum.
Aurea conspicias nec non Idola, neparum,
Quæ leuis aut formam papilionis habent:
Aut imitatur aues, dapibus quæ Phinea fraudat:
Hæc Anthropophagûgens simulachra colit.
Vidimus Arminij gladios ensesq; vetustos,
Quintilio Vato quæ veperere necem.
Deq; rudi saxo factas lothoq; secures,
Dura quibus nudum prælia vulgus init.
Belligerextremo quod Iberus in orbe subegit,
Vltra gemmiferæ littora Taprobanes.
Ramus & Assyrij mihi monstrabatur Amonij:
Longaq; Nilia, & canna relecta lacu,
Dulcia producens quæ condimenta ciborum
Aëus natiui semina mellis habet.

Tum quibus vnguntur magnorû corpora regû,
Pinguia Iudæo Balsama nata solo:
Eximiq; leues auium, quibus India vestit,
Membræq; feruenti sole perusta tegit.
Et quæ proueniunt hibernis poma diebus,
Tempore quo nullas educat hortus opes.
Scilicet extremo cum Bruma decembre reducit,
Anno natalis tempora Christe tui:
Nudaq; frigoribus pomaria Taurus adurit,
Aruaq; candenti sub niue tecta latent:
Qua vicina iacet lato Maguntia Rheno,
Fructus infolico crescere more solent.
Præterea clypeum cœlatum mille lapillis
Vidimus, ipse quibus nomina Turca dedit.
Is fuit Eoi gestamen nobile Regis,
Dives vbi Phariam Nilus inundat humum.
Nautilon & rarum sub naui imagine piscem
Qui fecat æquoreas more triremis aquas:

Quæq; geruat instar pictarum rostra voluerû,
Nata procelloso monstra stupenda mari.
Regis Amanthiadæ quid prisca numismata dicā
Actua, cornigero qui Ioue natus eras?
Quidq; figuratam curuo delphine tabellam,
Cuius tale lapis carmen adefus habet?
Dedicat æquoreis ereptus Lucius vndis
scævola, Neptuno munera vota Deo.
Est quoq; gemma, potest in qua depicta videri
Vrbs vetus, à Drusi coniuge dicta ducis.
Olim visa fuit res mira, quod esset Homeri
Ilias exiguo tegmine clausa nucis.
Tanta sed ingenijs nunc est solertia nostris,
Ampla quod angustum mœnia claudit opus.

HILDESHEIMIVM.

HILDESHEIMIVM, siue Hildesum, Afcalingium Ptolomei, Irenicus perhibet, qui istius etiam loci Episcopos recenset, quod & Crantzius in sua Metropoli, & paulo accuratius Antonius Monchiacinus lib. 2. de primis Christianæ Religionis initijs præstat. Ex cuius quidem narratione constabit, diuersa & plurima edificiorum & libertatum ornamenta, per suos Antistites, & auitam Religionem Hildesheimenses consequutos. Fuit quidem Episcopatus Hildesheimensis primùm in Saxonibus fundatus ac institutus à Carolo Magno Galliarum Rege, ac Imperatore potentissimo, Christianissimo, qui deuicto Saxonum Duce VVidicindo, vt Religionem Christianā, per totam Saxoniam plantaret, & ab infidelitate ac idololatria, ad vnum ac verum Dei cultum conuerteret, studuit hunc episcopatum erigere apud Elzium, vel Aulam Regiam, pagum amoenissimum in concursu Sabæ & Linij fluminum situm ibi construxit basilicam futuro Episcopatu in honorem Principis Apostolorum S. Petri, Ob id Episcopatus primūma loco, Aulicensis dictus est. Translatus verò est tandem ab Imperatore Ludouico Pio, huius filio ex Aula Regia, trans fluium Linensem, in locum, quem celitus missa niue, Hildeschne vel Hilgenschne, niuem sanctam, olim, nunc verò, patrum immuta voce, Hildesheim appellamus, Vbi condidit Imperator prius templum D. Virginis sacrum. Et hic cepit Episcopus Guntarius à Carolo Magno antea designatus, primus Hildesheimensis dici: qui antea Aulicensis dicebatur. Id autem factum est Anno Domini DCCCXIV. Huius sedis & Ecclesiæ Cathedralis Antistites, ad hæc nostra vsque tempora, tali serie numerantur.

1. Primus Guntharius, siue Guntherus, Episcopus Hildesheimensis anno 814. imperante Ludouico pio, præfuit annis 21. Condidit templum S. Cecilie prope prius inchoatum à Ludouico Imperatore D. Virginis sacellum arcis à se constructum anno 835.
2. Rembertus, vel Erombertus, siue Eremlertus, Paucis mensibus præfuit, sepelitur in sacello arcis prope Antecessorem.
3. Eppo, vel Eppo, Gallus natione Remensis Archiepiscopus, Danos ad fidem Christianam conuertit: hic constitutus est ab Angario Archiepiscopo Hamburgensi, ad quem confugerat, Archiepiscopus Remensi deiectus, præfuit annis 12. obiit anno 847.
4. S. Alefridus, siue Alfridus, Monachus Corbiensis Benedictini ordinis, præfuit annis 18. Construxit Ecclesiam Cathedralē in honorem Dei Opt. Max. & B. Virginis. Ex proprijs etiam & paternis redditibus fundauit Esfendientē, illustriū & nobilium virginum Collegium, nunc libera est & Imperialis Abbatia. vbi honorificè sepultus, vniuersalem retributionis diem expectat: Fundauit etiam monasterium Selgenstadenfē, & Assurdense. Obijt anno 877.
5. Marquardus, præfuit annis tribus, trucidatur Hamburgi in grauissima afflictione Ecclesiastica, quæ Slauī & Dani per vniuersam Saxoniam Vandaliam, & Nordalbingiam erumpentes, Episcopos cum fidei grege interfecerunt, Ecclesias cum Christianis incendentes, solo adæquarunt, & nullam trans Albim Christianitatis reliquerunt vestigiū, quorum efferrata barbaries, in ipsam Agrippinam Coloniam, & Aquisgranum peruenit.
6. VVigbertus, Medicus, ab alijs religiosus dictus, præfuit annis quatuor, absoluit templum Gandisheimensis cœnobij, obiit, & sepelitur in Aulæ Episcopalis Sacello, anno 884. Albertus Crantzius, lib. 2. in sua Saxonia, huic tantum vnum regiminis annum tribuit.
7. VValdebertus, siue VValbertus, præfuit annis XIX. obiit anno 903. Sepelitur in Basilica Cathedrali Hildesheimensi, iuxta Aram S. Cecilie. Is fundauit & constituit primum Ecclesiæ suæ Prælatum, Præpositum.
8. Gebhardus, siue Sigehardus, eligitur anno 903. Præfuit annis 25. Cathedralis Ecclesiæ suggestum laminis argenteis ornauit: huius ante altare S. Cecilie.
9. Dierhardus, Monachus Hirsaugiensis 28.
10. Ochvvinius, Abbas Pergensis 30.
11. Ostdachus, diuitis Augiæ Monachus, 40.
12. Gerhardus, siue Gerlacus, 3.
13. S. Bernardus Comes de Sommersburch, 31.
14. S. Gothardus, 14.
15. Dithmarus, Conradi Saliqui Sacellanus, 6.
16. Aselmus. Henrico tertio Imperatore promouente, 10.
17. Echilo, Goslarensis Præpositus, 25.
18. Vdo, Comes de Aluenslene, 35.
19. Bertholdus, Præpositus Ecclesiæ, 15.
20. Bernardus, Comes Rottenburgius, 23.
21. Bruno, 7.
22. Hermanus Præpositus S. Crucis, 16.
23. Adologus, siue Adelgatus, Goslarensis, 15.
24. Beruo, Ecclesiæ Decanus, 8.
25. Conradus, ante Lubecensis Episcopus. 1. Resignat.
26. Habordus, 9. 1208.
27. Sifridus, siue Sigefridus, Fuldenfis monachus, 11. 1221.
28. Conradus secundus, Sex Monasteria construxit atq; dotauit, 24. 1245.
29. Henricus, Præpositus Herlgenstadenfis, 20. 1257.
30. Ioannes, tempore Innocentij Papæ, 4. 1261.
31. Otho, Dux Braunsvicensis, 19. 1279.
32. Sifridus, Comes de Quarfordt, 30. 1310.
33. Henricus, Comes de VVoldenberge: Comitatum Dasselensem Episcopatu donauit, 1310. præfuit annis, 8. 1318.
34. Otho, Comes de VVoldenberge, 18. 1334.
35. Schisma { Ericus, Comes de Schouvvēberg. 1360.
Henricus Dux Braunsvicensis 1363.
36. Ioannes, frater ordinis Prædicatorum, 2. Resignat. 1398.
37. Gerardus de Monte, Prius Verdensis Episcopus, 33. 1414.
38. Ioannes, Comes de Hoia, Prius Paderbornensis Episcopus, 26. 1452.
39. Magnus, Dux Saxonie inferioris, 28. 1459.
40. Bernardus, Dux Braunsvicensis, 7. 1471.
41. Ernestus de Schouvvēburch, 11. 1481.
42. Shisma { Hermannus de Halsa Archiepiscopus Colonien. 1481.
Henningus de domo Baltharis Ducis Megapolensis, 7. 1503.
43. Bertholdus de Landsperg ex illustri familia comitum de Schouvvēberch, Episcopus etiam Verdensis, vir animi & corporis dotibus excellēs, In magnam controuersiam & bellum cum Hildesheimensibus incidit, ob noua rerum venalium vectigalia ciuibus imposita. Id bellum vltra biennium protractum tandem vicinorum principum interuentu compositum est. 1504.
44. Ericus Dux inferioris Saxonie, cum vix vno anno præfuisset, resignat, 1. 1504.
45. Ericus quietis pacis & otij amans, ad Metropolitanum Colonienſe Collegium Canonicus redit, & fratri Ioanni Duci Saxonie, Diocesim Hildesheimensem cedit, qui ab initio aliquot annis in summa tranquillitate & opulencia, adspirantis fortunæ, ventis secundissimis vsus est. Postea verò in extremas calamitates se, & totam Diocesim moto aduersus Episcopum Mindensem & Duces Braunsvicenses, bello, coniecit. In quo ab Imperatore Carolo V. proscriptus, omnibus ferè arcibus, opidis & præfectis totius Diocesim, sola Hildesia, Peina, Mariæbergæ, & Sturevaldo exceptis, priuatur. In quo socius Episcopi Hildesheimensis sceleriter initio bellum gerentis Henricus Dux Luneburgensis fuit. Durauit hoc bellum annos quatuor, quo finito, Episcopus, ordinaria iuris via se spoliatum restitui petijt coram Adriano Pontifice, qui causam commisit in Rota, Post, Braunsvicenses Duces apud Clementem VII. obtinuerunt, vt causæ cognitio Perio Cardinali Anconitano committeretur. Subsequitur deinde Vbis Romanæ direptio & mors Commissarij, quæ Processum retardauit. Quem deinde Valentinus à Tottleben, vltorius prosequutus fuit. 1153. Balthasar. 1160. Otho. 1174. Valentinus à Tottleben. 1190. N. Ab Obergem. 1198. Ernestus, Dux Bauariæ, Archiepiscopus Colonienſis. 1199.